

Begin van het afscheid van de Black Magic Woman. (en het verband met dat grote ding onder die blauwe dektent op de wal bij WSV Giesbeek)

Door Harris Visser

15 januari 2023

In 2021 had ik graag een stukje geschreven omdat ik met de Black Magic Woman de 200 Myls Solo heb gewonnen. Die wedstrijd heb ik helemaal reglementair gevaren en met overmacht gewonnen. Onder andere door op zee heel erg hard te varen. De maximale GPS snelheid die gevonden is op de tracker punten was 19.4 Knoop. Het hele rak van IJmuiden tot Den Helder en vervolgens naar Cornwerd ging zo ver boven mijn theoretisch haalbare snelheid. Dat heeft enorm geholpen. Helaas ging ik niet met de 1-e prijs naar huis door een schrijffout in een optelling van rustfouten. Dat had niets te maken met de gezeilde prestatie en ik heb ook alles correct gevaren, maar die schrijffout kostte wel 2 posities. Een derde prijs (van 140 schepen) is op dat moment iets wat aan voelt als verliezen.

Die regel is in 2022 afgeschaft omdat ze zelf de onzinnigheid er ook wel van inzagen bij de organisatie. Het was in elk geval ergens goed voor. Als iemand 8-ste wordt in plaats van 6-de dan maakt die zich minder druk en was er waarschijnlijk niets aan die reglementen veranderd. Jammer genoeg werd mijn revanche in 2022 niets door een uur in een windwak terecht te komen op een plek waar nog geen half uur daarvoor en hele vloot met 5 knoop langs kwam varen. Ik was rustig aan het ontbijten en aan het wachten op wat meer wind. Daarna hard gestreden en nog heel wat goed gemaakt, maar niet genoeg.

Een schrale troost was een derde prijs in de 24 uren van 2022 , maar ook dat had de revanche moeten zijn voor 2021. Aan boord trouwens nog een lid van WSV Giesbeek: Bart Morriën en zijn schoonzoon Reint. Daarnaast was Victor Besnard erbij. Hem ken ik uit Lelystad ken en hij was er in 2021 ook bij. Met Bart heb ik veel mee gezeild, ook met de BMW en dit zou de laatste 24-uurs kunnen zijn geweest. Daarom wilde ik heel graag dat Bart mee zou varen. 3-de was zeker een mooi resultaat.

Het was qua tij niet handig om de Noordzee te pakken, maar omdat we helemaal geen zin hadden om op het IJsselmeer te blijven, zijn we bij Cornwerd naar buiten gegaan, Waddenzee richting Den Helder na de kentering met de stroom mee ook weer terug de Waddenzee in tot Cornwerd. Qua timing ging dat allemaal perfect. Maar..... in de uitslagen bleken we (volgens mij) de enige te zijn die in de prijzen vielen die het Wad hebben gekozen. We zouden 's nachts meer wind op het wad krijgen, maar dat gebeurde niet. Uiteindelijk bleek voor de winst het IJsselmeer de betere keuze te zijn geweest. We dachten er ook veel voordeel van te hebben dat we door op het Wad te blijven veel meer fijne rakken zouden overhouden om uiteindelijk Medemblik te bereiken. Uiteindelijk waren we dus blij met een derde prijs.

Black Magic Woman te koop

Tja en nu staat de Black Magic Woman te koop. Ik heb geen haast, dus wellicht heb ik in 2023 toch noch een kans om nog één keer met de Black Magic Woman voor de 200 Myls Solo overall prijs te strijden. Een eerder afscheid zou wel maken dat ik meer tijd heb om te werken aan een ander project; een project dat eigenlijk begonnen is met een artikel in een Waarschippersblaadje van 2013.

Nieuw project: Waarschip 12.20 Utopia

Ene Bert-Jan van Delft vertelt daar over zijn 20 jaar zeilen met het Waarschip 12.20 de "Utopia" en dat is altijd in mijn achterhoofd blijven hangen. Op een gegeven moment hoorde ik dat dat schip in Zierikzee lag. Ieder jaar, dat ik daar in de buurt kwam tijdens de vakantie, wilde ik gaan kijken maar dat kwam er niet van. Ik hoorde zo nu en dan dat ze te koop zou zijn. Niet dat ik überhaupt aan een andere boot dacht, maar gewoon het liet me niet los. Geen idee waarom. Wat ik niet wist, was dat die boot helemaal uit elkaar lag. Dat wil zeggen er was een professionele refit gestart, maar die is nooit afgemaakt. Vervolgens is de eigenaar in een ander avontuur gedoken en dat heeft de Utopia niet echt goed gedaan. Ze lag intussen al 16 jaar op de kant waarvan ook enkele buiten met matige afdekking.

Om een lang verhaal kort te maken, het is mij gegund dit prachtige schip in eigendom te krijgen met de belofte er een van de mooiste Waarschip 12.20's van te maken die er bestaat. Intussen ben ik bevriend met de vorige eigenaar en die houd ik op de hoogte van de voortgang en ik hoop dat hij er bij is als ik de eerste keer zeil zet. Hij is 80 jaar geworden in 2022 en valt nog steeds in als huisarts.

Sinds juli 2021 ligt deze boot in Giesbeek en er zal echter heel wat water door de IJssel stromen voor het zover is. Volgende winter hoop ik een nieuwe kiel te bouwen en in 2024 te water lijkt haalbaar. Dan gaat het tuigen in Giesbeek nog een seizoen duren. Alle beslag was al gedemonteerd en ligt intussen montagegereed klaar. In 2025 hoop ik dit jacht naar Lelystad te varen. Voorlopig werk ik nog en is vrije tijd schaars.

De 12:20 voor Transport vanaf Zierikzee naar Giesbeek

Waarschijnlijk was ik de rest van mijn leven met de Black Magic Woman blijven varen, dat is zo'n enorm fijn schip om mee te zeilen. Echter nu mijn pensioen gerechtigde leeftijd (eng snel) nadert biedt dit ineens mogelijkheden. Een 1010 is fantastisch, voor wedstrijden, reizen naar Engeland, Frankrijk, Oostzee en prima voor een verblijf van een maandje aan boord, maar om er meerdere

maanden (of jaren) lang op te wonen ?? Het punt is, dat ik ineens NU kan werken aan iets wat klaar kan zijn als ik 67 ben. Dit terwijl ik normaal gesproken eerst alles had moeten verkopen om een 12 m jacht te kunnen kopen. Het is zeer de vraag of ik dat nog zou hebben gedaan na mijn pensionering. Voorlopig lijkt het plan: boot afmaken, huis 2 jaar verhuren als de 12.20 klaar is en dan, na wat kortere tochten, een keer naar de Azoren zeilen als definitieve proeftocht ofzo. Daarna zien we wel weer verder.

Het was een moeilijk besluit. 3 Jaar werk kopen moet je niet zo maar doen, het leven is nog maar kort. Hoe lang ga je er plezier van hebben? Doorslaggevend is denk ik toch, dat ik het graag doe. Ik zag de potentie in dit jacht en mijn vingers jekten. Wat mee speelt is dat ik het doodzonde had gevonden als dit schip niet meer terug in de vaart zou komen.

WAARSCHIP forever! Vooralsnog heb ik geen spijt.

Giek voor

Giek na

Eigenlijk heb ik nooit de droom gehad om iets dergelijks te gaan doen, maar die boot vraagt me er gewoon om, ik ben verliefd geworden op dit waanzinnige jacht. Ik werk alle weekenden die ik vrij heb en 2 á 3 avonden in de week aan dit schip.

Black Magic Woman

In 2018 schreef ik een stuk omdat we voor de derde keer, 1-ste in de ORC 3 werden tijdens de 24-uurs. Het was een leuk om dat weer te lezen. Graag had ik vorig jaar weer zo'n stuk geschreven, 1ste overall zoals in 2015, lag in 2021 binnen de mogelijkheden. Helaas was er een boei bij Den Helder die het daar niet mee eens was en tegen ons aanvoer. We hebben helaas de wedstrijd niet uit kunnen varen. Dat was balen natuurlijk, maar de sfeer heeft er niet onder geleden, we hebben meteen gedaan wat moest om te blijven drijven. Mijn mooiste 24-uurs prijs van alle jaren, is de fles met een kaartje van een bemanningslid die ik kort na dat incident ontving. Die staat tussen de RVS-prijzen-vloot in de gang thuis.

Die boei was echter niet het enige probleem. Een mijl of 20 daarvoor explodeerde de spinaker toen we in een vette vlag uit het roer liepen. Dat gebeurt wel vaker, maar nu begaf 'ie het. Zonder Spi liepen we ook nog rond de 10 knoop. Maar 10 is geen 14 en we hadden ons erg verheugd op 20 mijl keihard spinnakeren. Daar moest de rating winst in zitten tenslotte. Als je dan na 5 mijl op zee al geen spi meer hebt is dat best balen.

Aangenomen dat we geen enorme pech bij de sluis zouden hebben gehad hoefde we alleen nog maar met een gemiddelde van 7 knoop met ruime wind 5 beaufort ofzo, naar Medemblik te karren op de mooiste rakken. Echt die overall overwinning zat er in... maar "as is verbrande turf" en voorlopig waren we blij dat we Lelystad buiten de wedstrijd op eigen kracht na een noodreparatie hebben bereikt.

Tussen 2018 en nu is er natuurlijk enorm veel gebeurd

Tussen 2018 en nu is er natuurlijk enorm veel gebeurd. Waar zal ik eens beginnen? Misschien is het aardig iets te vertellen over de gevaren wedstrijden en wat verdere tochten. Engeland (2019), Oost Duitsland-Denemarken, dat was een mooi weerzien met Denemarken, na de laatste keer in 1986 ofzo met de van Dik Geurts geleende kwarttonner "Bilbo".

Singlehanded

Heel aardig was het om eindelijk eens mee te doen met de Singlehanded. Daar heb ik nu met 2022 erbij al 3 keer aan meegedaan. Het leek me maar niets zo'n "puzzeltocht", dat bleek toch anders. Allereerst is het aardig om eens aan iets mee te doen waar het niet primair om snel varen gaat. De deelnemers zijn heel verschillend. Kleinere, langzame(re) boten, vrij grote wedstrijdachten, toerschepen. Jong en ouder tot oud. Eerst maakte het me niet uit of ik iets maakte, maar dat is wat veranderd.

In 2022 heb ik serieus mijn best gedaan ook de opdrachten goed uit te voeren. Het enige waar ik me totaal niet druk om maak is mijn gevaren tijd. Die moet je vooraf opgeven en als je dicht bij je opgegeven tijd zit dan is dat een belangrijk onderdeel van de prestatietocht. Ik geef gewoon iets op waarbij ik weet dat ik gewoon hard moet varen, dan heb ik dat opzicht mijn plezier, maar daar heeft verder niemand last van. Het levert alleen wat op als je geschatte tijd zo goed mogelijk klopt. Als dat achteraf een beetje klopt vind ik het prima.

Belangrijk aspect vind ik de prettige sfeer. Zelfs het (door mij) voorheen gehate stempeltjes halen heeft wel een functie. Vroeger was dat bewijs dat je ergens geweest was. Nu vaar je met een tracker en hebben die stempels eigenlijk geen functie meer. Maar omdat je doorgaans met een paar boten ergens bent waar een opdracht moet worden vervuld tref je elkaar.

Wat het zwaar maakt is dat je overal de haven in en uit moet. Weer strijken en hijsen en dat in principe zonder motorgebruik. Dat aspect vind ik sowieso leuk; ik minimaliseer mijn motorgebruik al jaren en ben daar dus wel goed in. Verder is het laat in het seizoen, dus al snel heb je met vrij zwaar weer te maken. Jij alleen in je bootje tegen de elementen ... alles wat je ooit geleerd hebt komt van pas. Ik vaar nog steeds liever wedstrijden, maar ik doe niet voor niets al drie keer mee. Een aanrader voor iedere zeiler die zijn grenzen wil verleggen.

Belangrijke tip

Een belangrijke tip: zorg voor een goede stuurautomaat die jouw boot onder alle omstandigheden aankan én neem een reserve mee. Je stuurautomaat is je belangrijkste maatje (ik heb altijd een reserve ram mee en een simpele armautomaat voor het geval de hele stuurcomputer niet meer werkt). Dan kan ik niet meer voluit, maar ik kan wel verder (of in ieder geval veilig naar huis). Ik stuur vooral hoog aan-de-windse rakken zelf.

Het zou leuk zijn als er eens een groepje zeilschepen uit Giesbeek mee zou varen. Ik garandeer je dat het een geweldige ervaring is en dat er een goede kans is dat je het jaar er op ook weer mee wilt doen.

Prestaties Black Magic Woman

Tja en wat heeft de Black Magic Woman de afgelopen jaren sinds 2018 gepresteerd:

2018 3-de Pampus regatta

2018 3-de Nacht & Ontij race

2020 1- ste prijs WVI Lelystad 5 uren

2022 2- de prijs WVL lelystad 5 uren

2022 3-de prijs 24 uren

2022 3-de Nacht & Ontij (final edition)

Plaats	№	Naam
1	17	Black Magic Woman
2	127	Xtra Hod
3	86	Mare
4	50	Inspirit

2021 1-ste 200 Myls Solo , maar niet officieel door een schrijffout in een rusttijdentabel; 2 plaatsen teruggezet! Echter alles reglementair op tracker gevaren. Voor mij was het '1e met een hele dikke kater'. Wel is mijn eigen snelheidsrecord toen verbroken met 19.45 Knoop. Ik heb kort van de zege mogen genieten. De 200 Myls Solo winnen en ook met de prijs naar huis is wel een Bucket-list-dingetje geworden.

In 2022 kwam ik meer dan een uur in een windwak. Dat was niet meer te herstellen. Wie weet krijg ik ooit nog eens de kans.

Andere wedstrijden waar iets misging

Dan waren er nog diverse andere wedstrijden waar iets misging:

2019 – De 24 uren: voor het eerst de finish niet gehaald, op het laatste zuchtje wind ,vlak (100 m) voor ons finishte Mark Slats nog net binnen de tijd.

2020 - 200 Myls solo: Niet gevaren uit protest omdat er in een Waterlijnlengthe /Gewicht rating werd gevaren die echt kant nog wal raakte. Heel veel rekenwerk aan gedaan en met een groep deelnemers de commissie overtuigd dat dit niet de goede weg was om op door te gaan. Nu varen we in standaard SW. Ook niet echt wat, wedstrijdboten zijn dan bevoorreed, maar goed iedereen mag veranderen wat ie wil, dus je kunt je boot aanpassen. (Laagdrempelig houden? een ORC meetbrief is goedkoper in mijn boot is 20.000 euro geïnvesteerd aan nieuwe zeilen en veranderingen maar goed...)

2021 – De 24 uren: echt heel goed gevaren maar, zoals eerder vermeld, door een conflict met de boei bij Den Helder niet gefinisht.

De laatste wedstrijd

De laatste wedstrijd van 2022 was de Nacht en Ontij (eind van het seizoen nog een keer naar Terschelling. Ca. 140 inschrijvingen. Je start op berekende starttijd. Dat is lang niet altijd even eerlijk maar wel heel leuk. Wie als eerste aan komt heeft ook meteen gewonnen).

Deze keer was de allerlaatste editie van de Nacht en Ontij race. Bijzonder was dat we Rob Vis, Schipper van de 1010 "Goudvis", mijn grootste rivaal gevraagd hebben om mee te varen. De voorpret was al groot. Rob in een BMW teampolo ... hij trok 'm zo aan hoor. (op Terschelling vroegen veel mensen hem of hij zijn boot zwart had geschilderd). Verder waren Josephine en Leon Hoogstad bemanning.

Vooraf het eind was spannend. Na pech met de code 0 die niet goed uitrolde, helemaal in het begin van de wedstrijd bij de Pollendam, waardoor er een snellere Saffier voorbij kwam, werd het

spannend. We speelden het klaar toch dicht bij die Saffier te blijven en voeren veel schepen op vol grootzeil en code 0 voorbij.

Met de Saffier samen, waren we een van de weinigen schepen die er een groter voorzeil durfden te zetten tot het echt ruime wind werd. De Saffier had een indrukwekkende halfwinder trouwens. De winst kwam door het besluit bij Terschelling voor de Slenk de stuurboord oever aan te houden. Ik wist dat daar beduidend minder stroom zou staan. Dat bleek. De Saffier was later bij de Slenk dan wij, je zag het gewoon gebeuren. Tegen de tijd dat ze het door hadden, als ze het al gezien hebben, was het te laat om nog over te steken.

Het blijft leuk om relatief low budget, zo'n boot van € 1,5 ton voor te blijven. Bij de Slenk zat Rob aan het roer. Het kolkte bij de Kardinaal voor de Slenk. De vloot die BB hield kwam tergend langzaam richting boei tegen de stroom. Wij kwamen op spi van de overkant aan denderen. "Spi laten staan tot na de Kardinaal!!" riep ik. Zo gezegd zo gedaan, alleen daarna moest die spi er wel erg snel af om meteen naar aan-de-wind te kunnen. Een groter schip was ons bij de Kardinaal voorbij gevaren en er zat nog een schip voor. Die grote bak konden we vergeten, maar die andere moesten we hebben. De spi lag in de kajuit gepropt, die dachten we niet meer nodig te hebben

De Slenk slingert:

Eerst een stuk aan de Wind. – Spi eraf code 0 voorbereiden. Afvallen Code er op. Weer een bocht-loeven Code eraf.

Intussen had Josephine de spi weer in de zak gestopt maar zei dat deze voor 70% kans goed was opgedoekt. "daar doen we het voor" toch geen tijd meer. "spi hijsklaar!" "yep!" "Hijsen nu!

Afvallen dus. De spi ontvouwde zich voorbeeldig en we denderen de boot voor ons (die geen spi had gezet voor dat korte stukje) voorbij. Dit alles met het binnenvaartschip van de organisatie in de rug. Die moeten dit geknok met groot vermaak hebben gadedeslagen. Vervolgens als derde over de streep.

We bleken mazzel te hebben want er was een kleinere boot nog eerder bij de finish, die was echter helaas aan de grond gelopen en daarmee zijn eerste plaats kwijt. Respect voor de goede man, hij zat later met een biertje bij ons aan boord met zijn hond en ik moet toegeven dat ik een stuk gefrustreerder zou zijn geweest.

Soms voelt derde als verliezen, maar nu waren we er erg blij mee. We schudden elkaar de hand en prijzen het besluit de rechteroever in de Meep aan te hebben gehouden.

“Een vreemde (Rob Vis) Vis in de boot”

Vakanties

2019: Engeland- Aldaar nieuwe vrienden gekregen met een mooi houten jacht. Een Cello-bouwer met zijn vrouw. We zaten 1 minuut na het aanleggen in Lowestoft al aan de thee bij hen aan boord. Die uitnodiging hadden we nog voor de landvasten vast zaten.

2020: Met collega Waarschop1010 “Bon Bida” in Corona tijd, naar Duitse Oostkust, Denemarken en Helgoland. Mooie tocht met behoorlijk wind.

2021: Zeeland – Cadzand 2 weken met de Hot 35 “Down-Raid” opgevaren (ook eigenaars van een Waarschip 1010 “Lightning” en dus Waarschippers). ‘Down Raid’ deed ook met de 200 Myls Solo mee in 2022. Voer eerst naar Lelystad met een barre heenreis vanuit Zeeland.

2022: Zeeland – Oostende – Met onze Duitse vrienden. Monica heeft die fantastische foto onder code 0 met een hoop wind gemaakt. Jens heeft regelmatig een wedstrijd meegevaren met de BMW.

Voor nu sluit ik af met deze mooie foto.

Foto: aan-de-wind bij Denemarken ergens met de nieuwe high aspect fok.

Groet,

Harris Visser, lid van WSV Giesbeek

Waarschip 1010 - NED3537 - Black Magic Woman